

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Roald Dahl KAPLUMBAĞA

ÇAĞDAŞ DÜNYA EDEBİYATI
Roman

Çeviren: Cem Akış

Resimleyen: Quentin Blake

10. basım

CAN
ÇOCUK

ROALD
DAHL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Roald Dahl KAPLUMBAĞA

Çeviren: Cem Akış ■ Resimleyen: Quentin Blake

ROALD
DAHL

Yayın Koordinatörü İpek Şoran
Düzeltili. Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtioğlu

1. Basım: 2007

10. Basım: 1000 adet, Ağustos 2015

ISBN 978-975-07-0782-7

Esio Trot, Roald Dahi

© Roald Dahi, Nominee Limited, 1990

Resimler: © Quentin Blake, 1990

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2007

Bu eserin yayın hakları

Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 31730

Hayriye Caddesi No. 2 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857

Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat. 3

No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul

İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık; Sertifika No: 12584

Adres: Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.

No:16 Topkapı, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

.....

Roald Dahl'la ilgili bilinmesi gereken güzel öykülerinden başka şeyler de var...

Bu kitap için yazara ödenen telif ücretinin %10'unun* Roald Dahi yardım kurumlarının çalışmalarına katkı için harcadığını biliyor muydunuz?

Roald Dahi Vakfı, Birleşik Krallık çapında epilepsi, kan bozuklukları ve sonradan olma beyin hasarlarından mustarip çocukların bakımından sorumlu uzman pediatrik Roald Dahi hemşirelerine destek oluyor. Ayrıca beyin özü,

kan bozuklukları, okuma-yazma sorunları olan gençlere ve çocuklara

—bu sorunlar Roald Dahi için hayatı boyunca önemli olmuştu—

Birleşik Krallık hastaneleri ve hayır kurumlarının yanı sıra bizzat bu çocuklara ve ailelerine yaptığı bağışlar yoluyla fiili yardımlarda bulunuyor.

Londra'nın hemen dışındaki Great Missenden'de kurulan Roald Dahi Müzesi ve

Öykü Merkezi, bir zamanlar Roald Dahl'ın yaşadığı ve kitaplarını yazdığı

Buckinghamshire Köyü'ndedir. Müzenin merkezinde, çocuklarda okuma-yazma sevgisi oluşturmak maksadıyla kurulmuş, Roald Dahl'ın yazdığı mektup ve

müşveddelerden oluşan benzersiz bir arşiv bulunur. Müze iki adet keyifli

biyografik serginin yanı sıra interaktif bir Öykü Merkezi'ne de ev sahipliği yapar.

Bu müze, ailelerin ve öğretmenlerle öğrencilerinin, okuma-yazmanın ve yaratıcılığın heyecanlı dünyasını keşfedeceği özel bir yerdir.

www.rolddahlfoundation.org

www.rolddahlmuseum.org

Roald Dahl Vakfı (RDV), 1004230 numarasıyla tescillenmiş bir yardım kurumudur.

Roald Dahl Müzesi ve Öykü Merkezi (RDMÖM), 1085853 numarasıyla tescillenmiş bir yardım kurumudur. Roald Dahl Yardım Vakfı, RDV'nin ve RDMÖM'nin çalışmalarını desteklemek amacıyla yeni kurulmuş bir yardım kurumudur.

*Bağışlanan teliflerden komisyon düşülmüştür.

BU KİTAPTA TANIŞACAKLARINIZ

Zıpzip Bey

Alfie

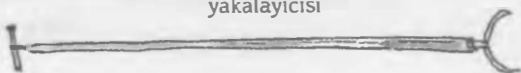

Gümüş
Hanım

Hayvan dükkânı
sahibi

Kaplumbağa
yakalayıcısı

Roald Dahl

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

BAY VE BAYAN KIL

BÜYÜLÜ PARMAK

CADILAR

CHARLIE'NİN BÜYÜK CAM

ASANSÖRÜ

CHARLIE'NİN ÇİKOLATA

FABRİKASI

DEV ŞEFTALİ

DÜNYA ŞAMPİYONU DANNY

GEORGE'UN HARİKA İLACI

İRİKİYİM TİMSAH

KOÇA SEVİMLİ DEV

KÜÇÜK ADAM BÜYÜRKEN

MATILDA

TEK BAŞINA

YAMAN TİLKİ

ZÜRAFA, PELİ ve BEN

1916'da Galler'in Llandaff kentinde doğdu. 1932'de İngiltere'nin tanınmış özel okullarından birini bitirdikten sonra, üniversiteye gitmek yerine Kanada'daki Newfoundland'e yapılan bir keşif yolculuğuna katıldı. II. Dünya Savaşı sırasında tanıştığı romancı C.S. Forester'in özendirmesiyle, orduda çalıştığı yıllarda başından geçen olayları yazmaya başladı. İlk kitabı, Walt Disney için yazdığı, sonradan sinemaya da uyarlanan *Gremlins* oldu. Kuralları hiçe sayan, ama zekice yazılmış çocuk kitapları ve büyüklere yönelik korku öyküleriyle çok sevilen bir yazar olan Dahl, 1990'da Oxford'da öldü.

Roald Dahl ile ilgili ayrıntılı
bilgi için
www.roalddahl.com

Clover ve Luke için

Yazarın Notu

Bundan yıllar önce, kendi çocuklarım daha küçükken, genellikle bahçede bir-iki kaplumbağa beslerdik. O günlerde, çimenlerin üstünde ya da arka bahçede gezinen bir kaplumbağa, sık rastlanan bir görüntüydü. Kaplumbağaları herhangi bir hayvan dükkânından oldukça ucuza almak mümkündü ve herhalde çocukluk döneminde beslenen hayvanlar içinde en dertsizi ve zararsızı onlardı.

Kaplumbağalar, eskiden İngiltere'ye Kuzey Afrika'dan biner biner, kasaların içinde getirilirdi. Ama birkaç yıl önce ülkeye kaplumbağa sokmayı yasaklayan bir kanun çıkarıldı. Bizi korumak için yapılmadı bu. Küçük bir kaplumbağa kimse için tehlike oluşturmuyordu ki. Tümüyle kaplumbağaların iyiliği düşünülmedi. Onları ülkeye getiren tüccarlar bu hayvancıkların yüzlercesini nakliye kasalarına balık istifi koyuyor,

yiyecek ya da su vermiyordu; bu korkunç koşullar altında kaplumbağaların birçoğu deniz yolculuğu sırasında ölüyordu hep. Böyle bir vahşetin devam etmesine göz yummaktansa, devlet bu işi kökünden kesti.

Öyküde okuyacağınız şeylerin hepsi, isteyen herkesin bir hayvan dükkânına gidip küçük, sevimli bir kaplumbağa alabildiği günlerde oldu.

Ağa Bmulpak

Zıpzıp Bey yüksek bir apartmanın üst katlarından birinde, küçük bir dairede oturuyordu. Yalnız yaşıyordu. Hep yalnız bir adam olmuştu, ama şimdi emekliye ayrıldığı için her zamankinden daha yalnızdı.

Zıpzip Bey'in hayatta iki aşkı vardı. Birisi, balkonunda yetiştirdiği çiçeklerdi. Saksılarda, leğenlerde, sepetlerde duruyordu çiçekler; yaz geldiğinde de küçük balkon bir renk cümbüşü haline geliyordu.

Zıpzip Bey'in ikinci aşkı ise yalnızca kendisinin bildiği bir sırdı.

Zıpzip Bey'in balkonunun hemen altındaki balkon, onun balkonundan daha dışarı çıkıktı, böylece Zıpzip Bey orada olan biteni çok rahat izleyebiliyordu. Bu balkon, orta yaşlı ve çekici bir kadın olan Gümüş Hanım'a aitti. Gümüş Hanım duldu ve o da yalnız yaşıyordu. Her ne kadar o bunu bilmesede, Zıpzip Bey'in gizli aşkının nesnesi Gümüş Hanım'dı. Zıpzip Bey onu balkonundan yıllardır seviyordu, ama çok utangaç bir adam olduğundan Gümüş Hanım'a bu konuyla ilgili en ufak bir ipucu vermeye cesaret edememişti.

Zıpzip Bey'le Gümüş Hanım her sabah nazik bir şekilde konuşurdu, biri yukarıdan aşağı, diğeri de aşağıdan yukarı bakardı, ama hepsi bu kadardı. Bal-

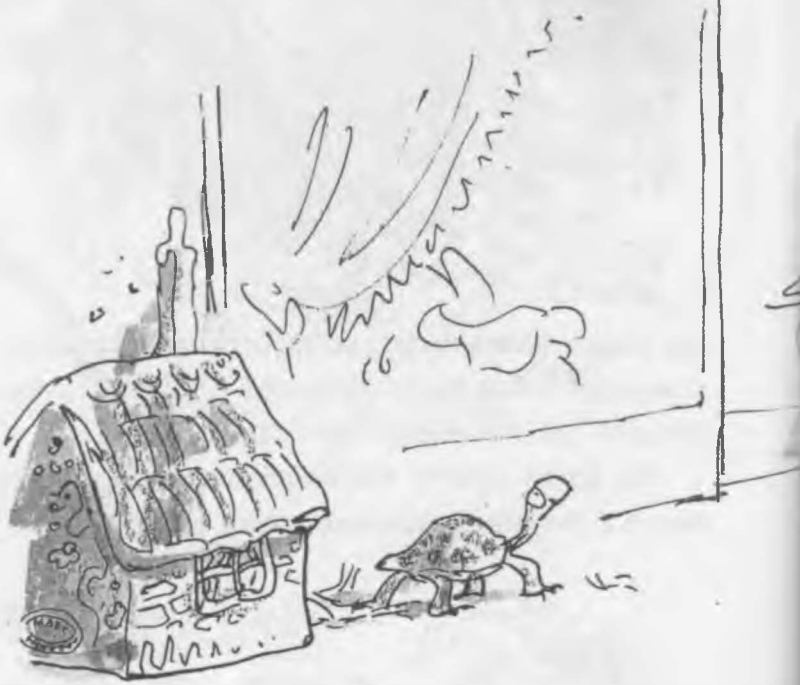
konlarının arasındaki uzaklık birkaç metreden fazla olmayabilirdi, ama Zıpızp Bey'e milyonlarca kilometreymiş gibi geliyordu. Gümüş Hanım'ı çay ve bisküvi

için yukarı davet etmeye can atıyordu, ama tam ağzını açacağı sırada bütün cesaretini yitiriyordu. Dediğim gibi, çok çok utangaç bir adamdı.

Ah, keşke diyordu kendi kendine, keşke Gümüş Hanım'ın hayatını kurtarmak, silahlı bir serseri çete-

sinin elinden çekip almak gibi devasa bir şey yapabilse ya da onun gözünde kahraman olmasını sağlayacak zor bir işi başarabilse. Keşke...

Gümüş Hanım ne yazık ki bütün sevgisini başka birine veriyordu, o başka biri de Alfie adında küçük bir kaplumbağaydı. Zıpzip Bey her sabah balkonundan baktığında ve Gümüş Hanım'ı Alfie'nin kulağına

sevgi sözleri fısıldarken, kabuğunu okşarken gördüğünde, saçmasapan bir kıskançlık duygusu kaplıyordu içini. Gümüş Hanım'ın her sabah ona sevgi sözleri fısıldayacağını ve kabuğunu okşayacağını bilse, kaplumbağa olmayı bile kabul edebilirdi.

Alfie yıllardır Gümüş Hanım'ın yanındaydı ve yaz kış balkonda yaşıyordu. Alfie aşağı düşmeden dolaşabilsin diye balkonun kenarlarına tahtalar konmuştu, bir köşede de, her akşam ısınmak için girdiği kulübesi vardı.

Kasımla birlikte havalar soğuyunca Gümüş Hanım Alfie'nin kulübesini kuru samanla doldurur, kaplumbağa da içeri girip kendini samanların altına gömer, aç susuz aylarca uyurdu. Buna kış uykusu deniyor.

Bahar geldiğinde Alfie havanın ısındığını kabuğunun içinden anlar, uyanıp çok yavaş hareketlerle kulübesinden balkona çıkardı. Gümüş Hanım da sevinç içinde el çırpıp, "Hoş geldin biriciğim! Nasıl özledim seni biliyor musun?" diye bağırırdı.

İşte bu gibi zamanlarda Zıpzip Bey Alfie'yle yer değiştirebilmeyi ve bir kaplumbağa olmayı her zamankinden çok isterdi.

Şimdi Zıpzip Bey'in hayatını değiştiren, heyecan katan bir şeyin olduğu bir mayıs sabahına geliyoruz. Zıpzip Bey balkonun demirine yaslanmış, Gümüş Hanım'ın Alfie'ye kahvaltısını yedirmesini seyrediyordu.

"Biraz daha salata göbeği ye güzelim," diyordu Gümüş Hanım. "Bir dilim taze domates istemez misin, biraz da kereviz, bak ne güzel, ktır ktır."

"Günaydın Gümüş Hanım," dedi Zıpzip Bey. "Alfie bu sabah çok iyi gözüküyor."

"Çok tatlı değil mi!" dedi Gümüş Hanım, yukarı bakıp kocaman gülümseyerek.

"Kesinlikle çok tatlı," dedi Zıpzip Bey, ama hiç de öyle düşünmüyordu. Şimdi, Gümüş Hanım'ın kendisine gülümseyen yüzüne bakarken, bininci kez onun ne kadar güzel, tatlı, yumuşak ve iyilik dolu olduğunu düşündü ve bu aşk kalbini acıttı.

"Keşke biraz daha hızlı büyüseydi," diyordu Gümüş Hanım. "Her bahar, kış uykusundan uyandığında onu mutfak tartısında tartıyorum. On bir yıldır ona bakıyorum, bunca zamanda yüz gram bile almadı, biliyor musunuz! Neredeyse hiç büyümedi!"

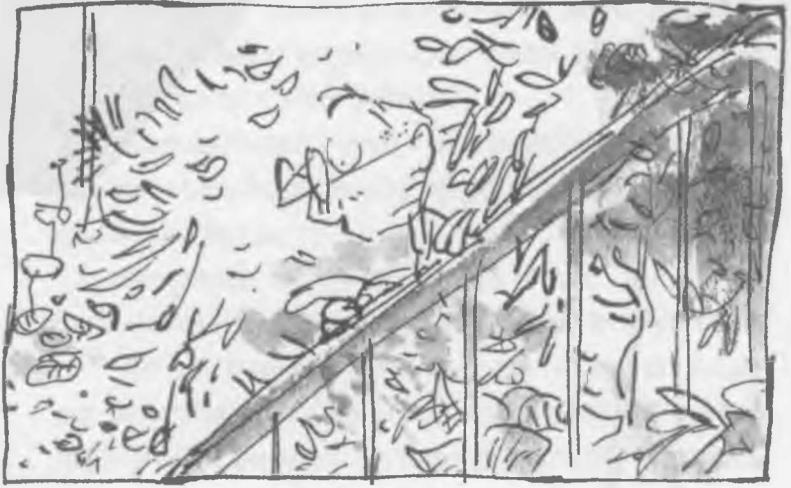
"Şimdi ağırlığı ne kadar?" diye sordu Zıpzip Bey.

"Yalnızca dört yüz gram," diye yanıtladı Gümüş Hanım. "Bir ananas kadar yani."

"Evet, ee, kaplumbağalar çok yavaş büyür," dedi Zıpzip Bey ciddi bir sesle. "Ama yüz yıl yaşayabilirler."

"Biliyorum," dedi Gümüş Hanım. "Ama yine de

birazcık daha büyüsün istiyorum. O kadar ufak tefek bir şey ki."

"Bana bu haliyle gayet iyiymiş gibi geldi," dedi Zıpzip Bey.

"Hayır, gayet iyi değil," diye haykırdı Gümüş Hanım. "Bu kadar küçük olmak onu nasıl üzüyordur, bir düşünsenize! Herkes büyümek ister."

"Onun büyümesini gerçekten çok isterdiniz, değil mi?" dedi Zıpzip Bey, bunu dediği anda da kafasında bir şimşek çaktı ve aklına müthiş bir fikir geliverdi.

"Tabii ki isterdim!" diye haykırdı Gümüş Hanım. "Bunun için her şeyi verirdim! Bazı kaplumbağaların resmini gördüm, o kadar büyükler ki insanlar sırtlarına binip dolaşabiliyor! Alfie onları görse kıskançlıktan yemyeşil olurdu!"

Zıpzip Bey'in akli makineli gibi işliyordu. Eline tam aradığı fırsat geçmişti işte! Yakala bu fırsatı, dedi kendi kendine. Çabuk yakala!

"Gümüş Hanım," dedi. "Ben aslında kaplumbağaları daha hızlı büyütmesini biliyorum, eğer gerçekten istediğiniz buysa."

"Gerçekten mi?" dedi Gümüş Hanım. "Ah, lütfen bana da söyleyin! Onu yanlış şeylerle mi besliyorum?"

"Bir ara Kuzey Afrika'da çalışıyordum," dedi Zıpzip Bey. "İngiltere'deki bütün kaplumbağalar oradan gelir. Bedevi bir yerli de bana bu işin püf noktasını anlatmıştı."

"Bana da söyleyin!" diye haykırdı Gümüş Hanım. "Yalvarırım söyleyin Zıpzip Bey! Ömrüm boyunca köleniz olurum."

Ömrüm boyunca köleniz sözlerini duyunca Zıpzip Bey heyecandan titredi. "Orada bekleyin," dedi. "İçeri gidip bir şey yazmam lazım sizin için."

İki dakika sonra Zıpzip Bey elinde bir kağıtla balkona dönmüştü. "Bunu size iple sarkıtacağım," dedi, "yoksa uçup gidebilir. Geliyor."

Gümüş Hanım kâğıdı yakalayıp göz hizasında tuttu. Okuduğu şey şuydu:

AĞA BMULPAK, AĞA BMULPAK,
AHAD AHAD ÜYÜB!
İDYAH, AĞA BMULPAK,
NUYOB AHAD NISAZU,

AHAD ALNAMŞİŞ, AHAD ELŞİNEG!

EY! Çİ! NIKIT! TUY!

ALĞAB TE, AĞA BMULPAK,

ALĞAB TE!

AMRUD, AMRUD!

RİTİB İRELKECEYİY!

"ne demek bu?" diye sordu Gümüş Hanım. "Yabancı bir dil mi?"

"Kaplumbağa dili," dedi Zıpzip Bey. Kaplumbağalar çok ters yaratıklardır. O yüzden de ancak tersten yazılmış sözcükleri anlayabilirler. Çok mantıklı, değil mi?"

"Sanırım," dedi Gümüş Hanım, şaşkınlık içinde.

"Ağa bmulpak, kaplumbağanın tersten yazılışı," dedi Zıpzip Bey. "Bakın, göreceksiniz."

"Gerçekten de," dedi Gümüş Hanım.

"Öteki sözcükler de tersten yazılı," dedi Zıpzip Bey. "Eğer normal insan dili olacak şekilde ters çevirirseniz, şunu diyor:

KAPLUMBAĞA, KAPLUMBAĞA,

DAHA DAHA BÜYÜ!

HAYDİ, KAPLUMBAĞA,

BOYUN DAHA UZASIN,

DAHA ŞİŞMANLA, DAHA GENİŞLE!

YE! İÇ! TIKIN! YUT!

ET BAĞLA, KAPLUMBAĞA,
ET BAĞLA!
DURMA! DURMA!
BİTİR YİYECEKLERİ!"

Gümüş Hanım kâğıtta yazılı olan bu sihirli sözcükleri daha yakından inceledi. "Galiba haklısınız," dedi. "Ne kadar zekice. Ama burada bir sürü 'ahad' geçiyor. Bunun özel bir anlamı var mı?"

"Ahad her dilde çok güçlü bir sözcüktür," dedi Zıpzip`Bey, "özellikle de kaplumbağalar için. Şimdi Gümüş Hanımcığım, yapmanız gereken şey Alfie'yi yüzünüz hizasında tutup her gün üç kere, sabah, öğlen, akşam bu sözcükleri ona fısıldamak. Bir yapın bakalım."

Gümüş Hanım, çok yavaş bir şekilde ve garip sözcüklerde biraz terleyerek, kaplumbağa dilinde yazılmış mesajı baştan sona yüksek sesle okudu.

"Hiç fena değil," dedi Zıpzip Bey. "Ama Alfie'ye okuduğunuzda biraz daha duygu katmaya çalışın. Eğer doğru şekilde yaparsanız sizinle iddiaya girerim ki birkaç ayda şimdiki boyunun iki katına ulaşır."

"Deneyeceğim," dedi Gümüş Hanım. "Her şeyi denerim. Tabii ki denerim. Ama işe yarayacağına inanmıyorum."

"Bekleyin, görün," dedi Zıpzip Bey, gülümseyerek.

Kendi dairesine döndüğü Zıpzip Bey heyecandan yerinde duramıyordu. *Ömür boyu kölem*, diyip duruyordu kendi kendine. Ne mutluluk!

Ama bu gerçekleşmeden önce yapılması gereken çok iş vardı.

Zıpzip Bey'in küçük oturma odasındaki tek eşya, bir masayla iki sandalyeydi. Bunları yatak odasına taşıdı. Sonra dışarı çıkıp kalın kumaştan bir örtü aldı

ve halısını korumak için bütün oturma odasının tabanını bununla örttü.

Ardından telefon rehberini çıkartıp şehirdeki bütün hayvan dükkânlarının numarasını yazdı. On dört tane dükkân vardı.

Her hayvan dükkânına gidip kaplumbağalarını seçmesi iki gününü aldı. Bir sürü kaplumbağa istiyordu, belki yüz, belki daha fazla. Ayrıca onları çok dikkatli seçmesi gerekiyordu.

Sizin ve benim için iki kaplumbağa arasında çok fazla bir fark olmayabilir. Yalnızca boyları ve kabuklarının rengi farklıdır. Alfie'nin kabuğu koyu renkti, o yüzden Zıpzıp Bey koleksiyonu için yalnızca kabukları daha koyu renk olan kaplumbağaları seçti.

Büyüklük her şey demekti elbette. Zıpzip Bey her boydan kaplumbağa aldı, bazısı Alfie'nin kilosu olan dört yüz gramdan yalnızca biraz daha ağırdı, bazısı epey ağırdı, ama Zıpzip Bey daha zayıfını istemiyordu.

"Onları lahana yapraklarıyla besleyin," diyordu hayvan dükkânı sahipleri. "Başka bir şey istemez. Bir tas da su verin."

İşini bitirdiğinde Zıpzip Bey o heyecanla yüz kırk tane kaplumbağa almış, bir sepete her seferinde onunu, on beşini koyup eve taşımıştı. Bir sürü sefer yapması gerekmiş, bu yüzden de sonunda epey yorulmuştu, ama buna değerdı. Hem de nasıl değerdı! Bütün kaplumbağalar toplandığında oturma odası görülecek bir yer oldu! Her taraf değişik boylarda kaplumbağa kaynıyordu, kimisi yavaş yavaş yürüyüp etrafı inceliyor, kimisi lahana yapraklarını kemiriyor, diğerleriyse büyük, sığ bir kaptan su içiyordu. Örtünün üstünde yürürken çok küçük bir hışırtı çıkartıyorlardı, o kadar. Zıpzip Bey odanın bir ucundan

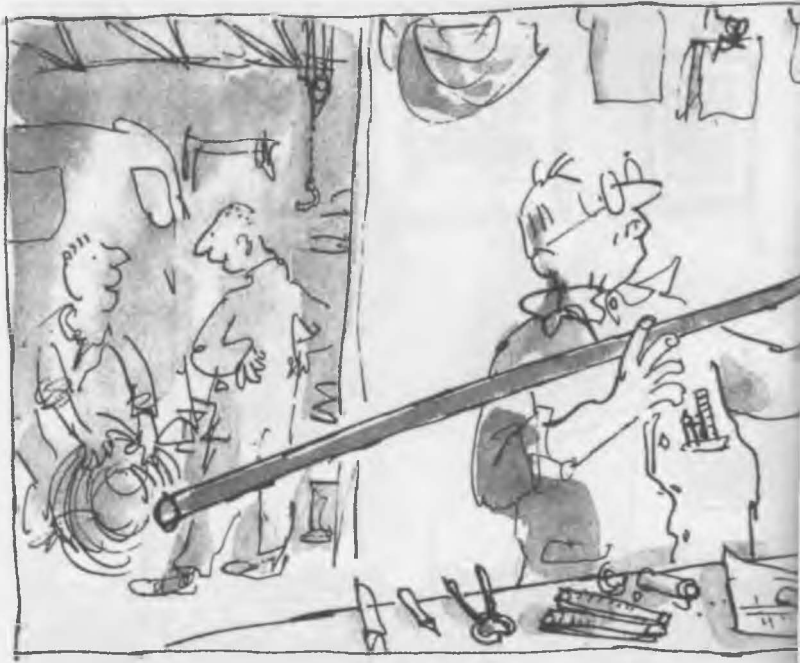
öbürüne geçerken bu kahverengi kabuk denizinin ortasında çok dikkatli yürümek zorunda kalıyordu. Fakat her neyse. İşine bakması lazımdı.

Emekli olmadan önce Zıpzıp Bey bir otobüs garajında tamircilik yapıyordu. Şimdi de eski işyerine gidip çalışma arkadaşlarına, eski tezgâhını bir-iki saatliğine kullanıp kullanamayacağını sordu.

Yapması gereken şey, kendi balkonundan aşağı, Gümüş Hanım'ın balkonuna ulaşacak ve bir kaplumbağa taşıyacak bir aletti. Zıpzıp Bey gibi bir tamirci için bu iş, çocuk oyuncağıydı.

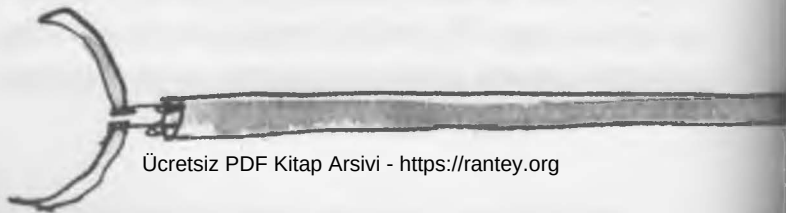
Önce iki metal pençe ya da parmak yaptı, sonra bunları uzun bir metal çubuğun ucuna tutturdu. Çubuğun içinden iki sert tel geçirip metal pençelere

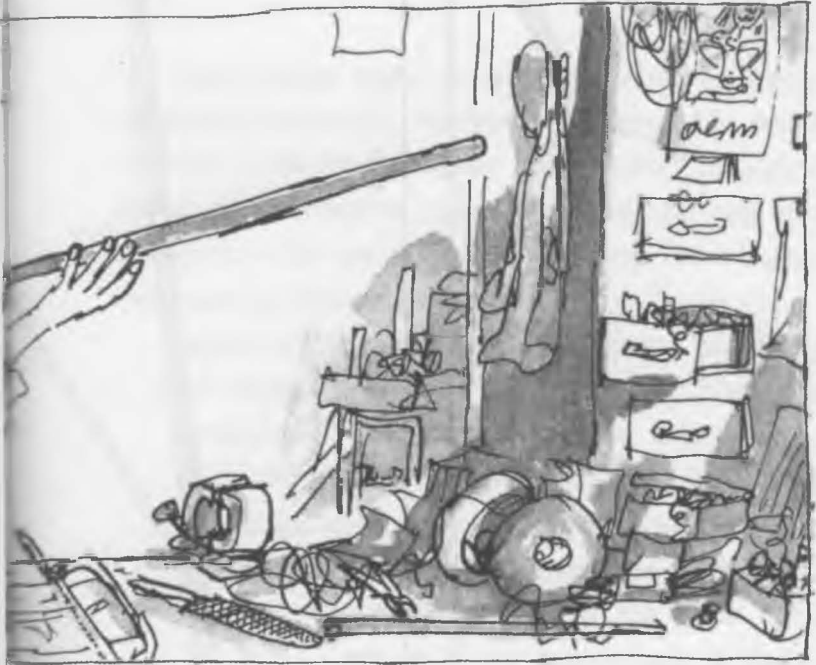

bağladı, telleri çekince pençeler kapanıyor, itince de açılıyordu. Bu telleri çubuğun öteki ucunda bir kulba bağladı. Gayet basit bir şeydi.

Zıpzıp Bey başlamaya hazırdı.

Gümüş Hanım yarı zamanlı olarak çalışıyordu. Hafta içi her gün öğlenden saat beşe kadar, gazete ve şekerleme satan bir dükkânda çalışıyordu. Bu da Zıpzıp Bey'in işini çok kolaylaştırıyordu.

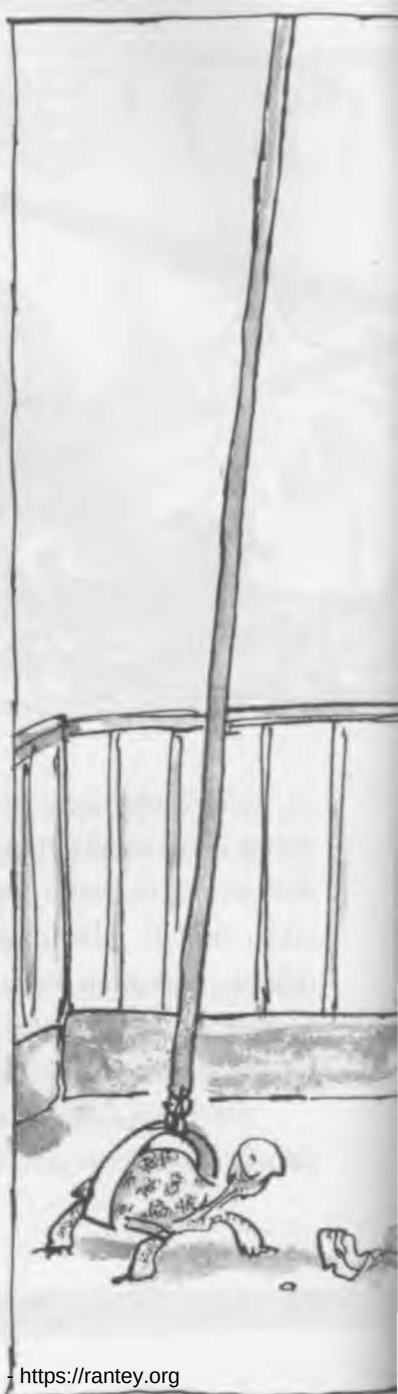

O heyecan dolu ilk günün öğleden sonrasında, Zıpzip Bey Gümüş Hanım'ın işe gittiğinden emin olduktan sonra, uzun metal sıırıyla birlikte balkona çıktı. Bunun adını "kaplumbağa yakalayıcısı" koymuştu. Balkonun kenarından aşağı eğildi ve sıırı Gümüş Hanım'ın balkonuna sarkıttı. Alfie balkonun bir kenarında, soluk güneşin ışığında yatıyordu.

"Merhaba Alfie," dedi Zıpzip Bey. "Küçük bir yolculuğa çıkacaksın şimdi."

Kaplumbağa yakalayıcısını tam Alfie'nin üzerine getirdi. Kulbu itti, böylece pençeler açıldı. Sonra pençeleri Alfie'nin kabuğuna doğru özenle indirdi ve kulbu çekti. Pençeler, tıpkı bir elin iki parmağı gibi kabuğu sıkı sıkı tuttu. Zıpzip Bey Alfie'yi kendi balkonuna çıkardı. Kolay olmuştu.

Zıpzip Bey Alfie'yi bir de kendi mutfak tartısında tarttı, Gümüş Hanım'ın dediği gibi dört yüz gram geldiğinden emin olmak istiyordu. Öyleydi.

Sonra, Alfie'yi bir eline alıp dev kaplumbağa koleksiyonunun içine daldı ve önce Alfie'yle aynı kabuk rengine sahip olan, sonra da ondan *tam elli gram daha ağır* gelen bir kaplumbağa aramaya başladı.

Elli gram çok fazla bir şey değil. Küçük sayılabilecek bir tavuk yumurtası daha ağırdır örneğin. Ama Zıpzip Bey'in planındaki en önemli nokta, yeni

kaplumbağanın Alfie'den büyük olması, ama sadece *birazcık daha* büyük olmasıydı. Aradaki fark, Gümüş Hanım'ın fark edemeyeceği kadar küçük olmalıydı.

Zıpzip Bey için, dev koleksiyonundan tam aradığı gibi bir kaplumbağa bulması hiç de zor değildi. Mutfak tartısında 450 gram gelecek bir kaplumbağa istiyordu, ne fazla ne az. Aradığını bulduğunda, yeni kaplumbağayı Alfie'nin yanına koydu ve kendisi bile, hangisinin daha büyük olduğunu zar zor ayırt edebil-

di. Elli gram daha büyüktü bu yenisi. Ona “Kaplumbağa No 2” dedi.

Zıpzıp Bey Kaplumbağa No 2’yi balkona çıkardı ve kaplumbağa yakalayıcısının pençelerinin arasına yerleştirdi. Sonra da Gümüş Hanım’ın balkonuna, güzel, taze bir salata yaprağının yanına indirdi.

Kaplumbağa No 2 daha önce hiç yumuşacık, sulu salata yaprağı yememişti. Onu hep kalın, bayat laha-

na yapraklarıyla beslemişlerdi. Salatayı çok sevdi ve iştahla kemirmeye başladı.

Ardından gelen iki saat boyunca, Zıpzip Bey Gümüş Hanım'ın işten dönmesini tedirginlik içinde bekledi.

Gümüş Hanım yeni kaplumbağayla Alfie arasında bir fark görecekti miydi? Gergin bir an olacaktı.

Gümüş Hanım balkona çıktı.

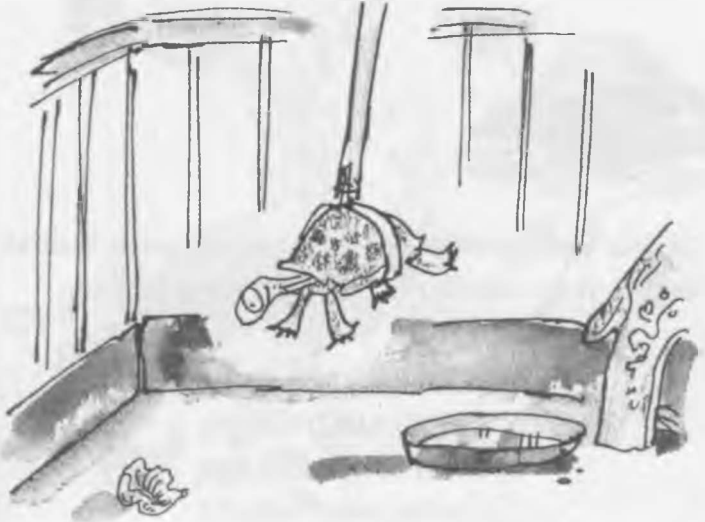
"Alfie, canım!" diye ılık attı. "Annen döndü! Özledin mi bakalım beni?"

Zıpzip Bey nefesini tutmuş, iki büyük bitkinin arasına gizlenmiş, balkondan aşağı bakıyordu.

Yeni gelen kaplumbağa hâlâ salata yaprağını kemiriyordu.

"Vay vay, Alfie'cim, bugün çok acıkmışsın galiba," diyordu Gümüş Hanım. "Zıpzip Bey'in öğrettiği sihirli sözcükler işe yarıyor mu ne!"

Zıpzip Bey, Gümüş Hanım'ın Alfie'yi yerden alıp kabuğunu okşamasını izledi. Gümüş Hanım sonra cebinden Zıpzip Bey'in verdiği kâğıt parçasını bulup

çıkardı ve kaplumbağayı yüzüne çok yakın tutarak, kağıtta yazılı olanları fısıltıyla okumaya başladı:

AĞA BMULPAK, AĞA BMULPAK,
AHAD AHAD ÜYÜB!
İDYAH, AĞA BMULPAK,
NUYOB AHAD NISAZU,

AHAD ALNAMŞIŞ, AHAD ELŞİNEG!

EY! Çİ! NIKIT! TUY!

ALĞAB TE, AĞA BMULPAK,

ALĞAB TE!

AMRUD, AMRUD!

RİTİB İRELKECEYİY!

Zıpzip Bey yaprakların arasından kafasını uzatıp, "İyi akşamlar Gümüş Hanım. Alfie nasıl bakalım?" diye seslendi.

"Ah, çok iyi," dedi Gümüş Hanım yukarı bakıp kocaman gülümseyerek. "İştahı da öyle açılmış ki! Onun hiç böyle yediğini görmemiştim! Sihirli sözcüklerin etkisi olmalı."

"Belli olmaz," dedi Zıpzıp Bey karanlık bir ses tonuyla. "Hiç belli olmaz."

Zıpzıp Bey bir sonraki hamlesi için tam yedi gün bekledi.

Yedinci günün öğleden sonrasında, Gümüş Hanım isteyken Kaplumbağa No 2'yi aşağıdaki balkondan alıp kendi oturma odasına götürdü. No 2'nin ağırlığı tam 450 gramdı. Şimdi tam 500 gram, yani elli gram fazla gelen bir kaplumbağa bulması gerekiyordu.

Dev koleksiyonundan 500 gramlık bir kaplumbağayı kolayca buldu ve bir kez daha, kabukların renklerinin birbirini tutmasına özen gösterdi. Sonra Kaplumbağa No 3'ü Gümüş Hanım'ın balkonuna sarkıttı.

Siz de artık tahmin etmişsinizdir herhalde, Zıpzıp Bey'in sırrı aslında çok basiti. Eğer bir yaratık yeterince yavaş büyürse –ama gerçekten çok çok yavaş demek istiyorum– o zaman büyüğünü asla anlamazsınız, özellikle de onu her gün görüyorsanız.

Çocuklar için de aynı şey geçerli. Aslında her hafta boyları uzuyor, ama elbiseleri küçük gelmeye başlayana kadar anneleri bunu fark etmiyor bile.

Acele işe şeytan karışır, dedi Zıpzıp Bey kendi kendine. Acele etme.

Sonraki sekiz hafta boyunca olaylar şöyle gelişti:

Başlangıç

ALFIE

ağırlık 400 gram

Birinci haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 2

ağırlık 450 gram

İkinci haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 3

ağırlık 500 gram

Üçüncü haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 4

ağırlık 550 gram

Dördüncü haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 5

ağırlık 600 gram

Beşinci haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 6

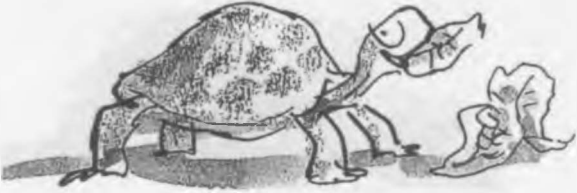
ağırlık 650 gram

Altıncı haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 7

ağırlık 650 gram

Yedinci haftanın sonu

KAPLUMBAĞA No 8

ağırlık 750 gram

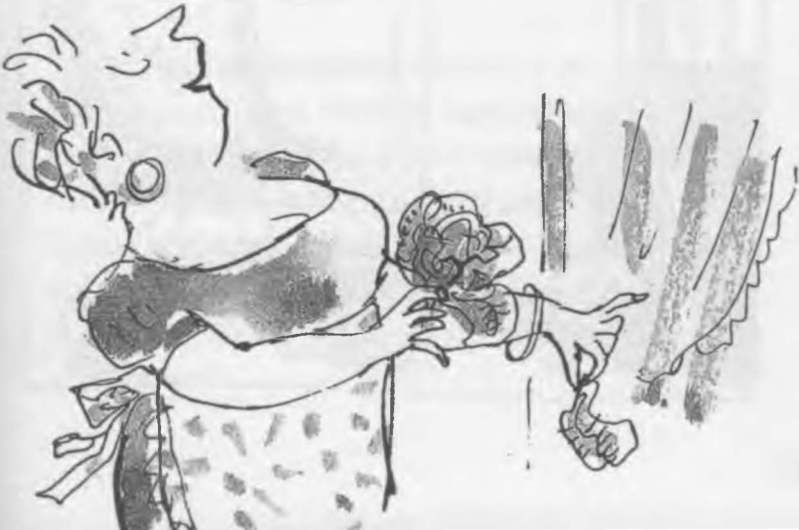

Alfie dört yüz gram geliyordu. Kaplumbağa No 8 ise 750 gram. Yedi hafta içinde Gümüş Hanım'ın hayvanı çok yavaş bir şekilde neredeyse iki kat büyümüş ve kadıncağız da hiçbir şeyin farkına varmamıştı.

Zıpzıp Bey bile balkonundan aşağı baktığında Kaplumbağa No 8'in oldukça büyük gözüktüğünü düşünüyordu. Bu büyük harekât sırasında Gümüş Hanım'ın neredeyse hiçbir şeyin farkına varmamış olması çok şaşırtıcıydı. Yalnızca bir kez yukarı bakıp, "Zıpzıp Bey, Alfie büyüyor galiba. Siz ne dersiniz?" demişti.

"Ben pek bir fark göremiyorum," demişti Zıpzıp Bey.

Ama belki de artık durmanın zamanı gelmişti. O akşam Zıpzip Bey tam balkona çıkıp Gümüş Hanım'a Alfie'yi tartmasını önerecekti ki aşağıdan gelen çığlık yüzünden balkondan fırladı.

"Bakın!" diye bağııyordu Gümüş Hanım. "Alfie o kadar büyümüş ki kulübesinin kapısından geçemiyor! Çok büyümüş olmalı!"

"Hayvanı tartın," diye emretti Zıpzip Bey. "İçeri götürüp hemen tartın."

Gümüş Hanım hemen denileni yaptı, yarım dakika sonra balkona dönmüş, kaplumbağayı ile eliyle başının üstünde sallayıp, "Bilin bakalım ne oldu Zıp-zıp Bey! Bilin bakalım! Tam 750 gram geliyor! Eski halinin neredeyse iki katı! Ah, canım!" diye bağıırıyordu. Kaplumbağanın kabuğunu okşayıp, "Seni harika kocaoğlan!" dedi, "Bak akıllı Zıp-zıp Amca sana neler yaptı!"

Zıpzip Bey birden kendini çok cesur hissetti. "Gümüş Hanım," dedi, "İzin verirsiniz ben balkonunuza gelip Alfie'yi bir kerecik kucağıma alabilir miyim?"

"Aa, tabii alabilirsiniz!" dedi Gümüş Hanım. "Hemen aşağı gelin."

Zıpzip Bey koşarak merdivenlerden indi, Gümüş Hanım da ona kapıyı açtı. "Şuna bir bakın!" dedi Gümüş Hanım gururla. "Ne kadar da büyük, değil mi!"

"Büyük, iri bir kaplumbağa olmuş artık," dedi Zıpzip Bey.

"Bunu siz başardınız!" diye haykırdı. Gümüş Hanım. "Siz mucizeler yaratıyorsunuz, gerçekten harikası!"

"Peki ama kulübesini ne yapacağım?" dedi Gümüş Hanım. "Geceleri girebileceği bir kulübesi olması lazım, ama artık kapısından giremiyor."

Balkonda durmuş, kulübesine girmeye çalışan kaplumbağaya bakıyorlardı. Bunun için fazla büyüktü ama.

"Kapıyı genişletmem gerekecek," dedi Gümüş Hanım.

"Bunu yapmayın," dedi Zıpzip Bey. "Bu kadar güzel bir kulübeyi kesip biçmeyin bence. Alfie biraz daha küçük olsa rahatlıkla içeri girebilir ayrıca."

"İyi ama nasıl küçülecek?" diye sordu Gümüş Hanım.

"Gayet basit," dedi Zıpzip Bey.

"Sihirli sözcükleri deęiřtirin. Ona büyümesini söylemek yerine, küçölmesini söyleyin. Kaplumbağa dilinde tabii."

"İşe yarar mı bu?"

"Elbette yarar."

"Tam olarak ne demem gerekiyor, Zıpzıp Bey?"

Zıpzip Bey kâğıt kalem çıkarıp şunları yazdı:

AĞA BMULPAK, AĞA BMULPAK,
ZARİB LÜÇÜK, KICIZA.

"Bu işinizi görür, Gümüş Hanım," dedi Zıpzip Bey, kâğıda ona uzatarak.

"Bir deneyelim bakalım," dedi Gümüş Hanım. "Ama eskisi gibi ufacık olmayacak değil mi Zıpzip Bey?"

"Hayır hanımefendiciğim, olmaz," dedi Zıpzip Bey. "Bu gece ve yarın sabah söyleyin yeter. Sonucu bir görelim. Şansımız yaver gidebilir."

"Eğer bu işe yararsa," dedi Gümüş Hanım, hafifçe Zıpzip Bey'in koluna dokunarak, "siz dünyanın en zeki adamısınız."

Ertesi günün öğleden sonrasında, Gümüş Hanım'ın işe gitmesinin ardından Zıpzip Bey kaplumbağayı balkondan alıp içeri taşıdı. Bütün yapması gereken, biraz daha küçük bir kaplumbağa bulmaktı, böylece kulübenin kapısından geçebilecekti.

İçlerinden bir tanesini seçip kaplumbağa yakalayıcısıyla aşağı sarkıttı. Bırakmadan, kapıdan geçip geçmediğini kontrol etti. Geçmiyordu.

Başka bir kaplumbağa seçti. Bunu da kontrol etti. Bu seferki gayet güzel geçiyordu. Bu iyiydi işte.

Kaplumbağayı balkonun ortasına, güzel bir salata yaprağının yanına bıraktı ve Gümüş Hanım'ın eve dönmesini beklemek için içeri geçti.

O akşam Zıpzip Bey balkondaki çiçeklerini sularken aşağıdan Gümüş Hanım'ın heyecanlı ve yüksek perdeden çığlıklarını duydu.

"Zıpzip Bey! Zıpzip Bey! Neredesiniz?" diye bağıyordu. "Şuna bir baksanıza!"

Zıpzip Bey başını balkonun kenarından uzatıp, "Neler oluyor?" dedi.

"Ah, Zıpzip Bey, işe yaradı!" diye bağıyordu Gümüş Hanım. "Sihirli sözcükleriniz Alfie'yi yeniden değiştirdi! Artık kulübesinin kapısından geçebiliyor! Bu bir mucize!"

"Aşağı gelip bakabilir miyim?" diye bağırdı Zıpzip Bey.

Hemen gelin beyefendiciğim!" diye yanıtladı Gümüş Hanım. "Sevgili Alfie'm üzerinde yarattığınız mucizevi değişikliklere gelip bakın!"

Zıpzip Bey balkondan içeri koştu, her yeri bir deniz gibi kaplayan kaplumbağaların arasında bir balet gibi parmak uçlarının üzerinde zıplıyordu. Sokak kapısını hızla açtı ve merdivenleri uçarcasına, ikişer ikişer atlayarak indi, binlerce aşk meleğinin söylediği şarkılar kulaklarında çınılıyordu. İşte bu, diye fısıldadı kendi kendine. *Hayatımın en büyük ânı geliyor! Yüzüme bulaştırmamalıyım! Gözüme bulaştırmamalıyım! Çok sakın olmalıyım!* Merdivenlerin dörtte üçünü inmişken Gümüş Hanım'ın çoktan kapıya çıkmış, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle onu karşılamaya hazırlandığını gördü. Zıpzip Bey'e sarılıp, "Gerçekten tanıdığım en harika erkeksiniz! Her şeyi yapabilirsiniz! Hemen içeri gelin de size bir çay yapayım. Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsunuz!" dedi.

Gümüş Hanım'ın salonunda rahat bir koltukta oturmuş çayını yudumlarken Zıpzip Bey çok mutlu gözüküyordu. Karşısında oturan tatlı kadına bakıp gülümsedi. Gümüş Hanım da ona gülümsedi.

Bu sıcak ve sevecen gülümseme birden Zıpzip Bey'e ihtiyacı olan cesareti verdi, "Gümüş Hanım, lütfen benimle evlenir misiniz?" dedi.

"İlahi Zıpzip Bey!" diye haykırdı Gümüş Hanım, "Hiç sormayacaksınız sanıyordum! Tabii ki sizinle evlenirim!"

Zıpzip Bey elindeki çay fincanından kurtuldu ve her ikisi de ayağa kalkıp salonun ortasında sıcak bir şekilde birbirlerine sarıldı.

"Her şey Alfie'nin sayesinde oldu," dedi Gümüş Hanım bir biraz nefes nefese.

"Alfie gibisi yok," dedi Zıpzip Bey. "Onu yanımızdan hiç ayırmayalım"

Ertesi gün öğleden sonra Zıpzip Bey bütün diğer

kaplumbağaları hayvan dükkânlarına götürüp bedaya verdi. Sonra oturma odasını temizledi ve ne bir yaprak salata ne de bir kaplumbağa izi bıraktı.

Birkaç hafta sonra Gümüş Hanım, Zıpzip Hanım adını aldı ve ikisi ömürlerinin sonuna kadar mutluluk içinde yaşadı.

NOT: Sanırım Alfie'ye, yani ilk kaplumbağaya ne olduğunu merak ediyorsunuzdur. Bir hafta sonra, hayvan dükkânlarının birinden, Roberta Squibb adında küçük bir kız tarafından satın alındı ve Roberta'nın bahçesine yerleşti. Roberta onu her gün salata yaprağı, domates ve kerevizle besledi. Kış geldiğindeyse Alfie, aletlerin durduğu kulübede, kuru yapraklarla dolu bir kutunun içinde kış uykusuna yattı.

Bu çok uzun bir zaman önceydi. Roberta büyüdü, evlendi, şimdi de iki çocuğu var. Artık başka bir evde yaşıyor, ama Alfie hâlâ onun yanında, ailenin sevgili

hayvanı hâlâ o ve Roberta'nın tahminine göre otuz yaşına gelmiş olmalı. Gümüş Hanım'ın yanındaykenki boyunun iki katına ulaşabilmesi için bu kadar zamanın geçmesi gerekti. Ama sonunda başardı işte.

Kitapla ilgili düşüncelerim:

.....

.....

.....

Okumaktan hiç vazgeçmemen dileğiyle..

Roald Dahl KAPLUMBAĞA

Zıpzıp Bey'in hayatında iki aşkı var.
Biri çiçekleri, ya diğeri?

Birbirine komşu olan iki şeker insan: Zıpzıp Bey ve Gümüş Hanım. Altı üstü balkonlarında birbirleriyle nazik bir şekilde konuşur, hoşbeş ederler. Aramızda kalsın, Zıpzıp Bey, galiba Gümüş Hanım'a abayı yakmış. Onun gözüne girmek için de, Gümüş Hanım'ın kaplumbağası Alfie'ye yardım etmeye çaballıyor. Eh, ne de olsa kadının gönlüne giden yol kaplumbağasından geçermiş! Ne dersiniz, sizce onun kalbini kazanabilecek mi?

